

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

14 iulie 2016*

„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 22 punctul 4 — Competență judiciară pentru litigiile în materia proprietății intelectuale — Articolul 71 — Convenții încheiate de statele membre în domenii specifice — Convenția Benelux în materia proprietății intelectuale — Competență judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux — Articolul 350 TFUE”

În cauza C-230/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga, Țările de Jos), prin decizia din 13 mai 2015, primită de Curte la 20 mai 2015, în procedura

Brite Strike Technologies Inc.

împotriva

Brite Strike Technologies SA,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul M. Ilešič (raportor), președinte de cameră, doamna C. Toader, domnul A. Rosas, doamna A. Prechal și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Comisia Europeană, de M. Wilderspin și de R. Troosters, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 26 mai 2016,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 22 punctul 4 și a articolului 71 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Brite Strike Technologies Inc., societate cu sediul în Plymouth, Massachusetts (Statele Unite ale Americii), pe de o parte, și Brite Strike Technologies SA, societate cu sediul în Luxemburg (Luxemburg), pe de altă parte, în legătură cu o cerere a Brite Strike Technologies Inc. prin care solicită anularea unei mărci deținute de Brite Strike Technologies SA.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Potrivit considerentelor (11) și (12) ale Regulamentului nr. 44/2001:
  - „(11) Normele de competență trebuie să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului și, astfel, trebuie să fie întotdeauna disponibilă, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau autonomia părților justifică un alt factor de legătură. [...]
  - (12) În afară de instanța domiciliului pârâtului, trebuie să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și litigiu sau în scopul bunei administrări a justiției.”
- 4 În temeiul articolului 1 alineatul (1) din regulamentul amintit, acesta „se aplică în materie civilă și comercială indiferent de natura instanței. El nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă.”
- 5 Articolul 22 punctul 4 primul paragraf din Regulamentul nr. 44/2001, care face parte din secțiunea 6 din capitolul II al acestuia, intitulată „Competența exclusivă”, prevedea:

„Următoarele instanțe au competență exclusivă, indiferent de domiciliu:

[...]

4. în ceea ce privește înregistrarea sau valabilitatea brevetelor, mărcilor, desenelor și modelelor industriale, precum și a altor drepturi similare care necesită depunerea sau înregistrarea, instanțele din statul membru pe teritoriul căruia depunerea sau înregistrarea a fost solicitată, a avut loc sau, în temeiul unui instrument comunitar sau a unei convenții internaționale, se consideră că a avut loc.

[...]”
- 6 Articolul 67 din regulamentul menționat, care face parte din capitolul VII al acestuia, intitulat „Relațiile cu alte instrumente”, prevedea:

„Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării dispozițiilor care reglementează competența, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor în materii speciale, dispoziții cuprinse în actele comunitare [...]

- 7 Articolul 69 din regulamentul menționat conținea o listă a convențiilor încheiate între anumite state membre înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 44/2001 și prevedea că aceste convenții sunt înlocuite de regulamentul amintit, întrucât reglementează unele materii în care se aplică regulamentul respectiv.
- 8 Articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001, care face parte din capitolul VII al acestuia, prevedea:
- „(1) Prezentul regulament nu aduce atingere convențiilor la care statele membre sunt parte și care reglementează competența, recunoașterea sau executarea hotărârilor în anumite chestiuni speciale.
- (2) Pentru o interpretare unitară, alineatul (1) se aplică în modul următor:
- (a) prezentul regulament nu împiedică o instanță dintr-un stat membru care este parte la o convenție privind o materie specială să-și întemeieze competența pe convenția în cauză, chiar și atunci când pârâtul are domiciliul într-un alt stat membru care nu este parte la convenția respectivă. [...]
- [...]”
- 9 În temeiul articolului 76, Regulamentul nr. 44/2001 a intrat în vigoare la 1 martie 2002.
- 10 Regulamentul nr. 44/2001 a fost abrogat prin Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1), care este aplicabil de la 10 ianuarie 2015.
- 11 Normele prevăzute la articolul 22 punctul 4, la articolul 67 și la articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 au fost preluate la articolul 24 punctul 4, la articolul 67 și la articolul 71 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 12 Articolul 69 din Regulamentul nr. 1215/2012 prevede:
- „Sub rezerva dispozițiilor articolelor 70 și 71, prezentul regulament înlocuiește, în relațiile dintre statele membre, convențiile care reglementează aceleași materii ca prezentul regulament. Sunt înlocuite în special convențiile incluse în lista elaborată de Comisie în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (c) și al articolului 76 alineatul (2).”
- 13 Întrucât litigiul principal a fost introdus la instanța de trimitere la 21 septembrie 2012, problema competenței judiciare ridicată prin cererea de decizie preliminară va fi examinată în raport cu Regulamentul nr. 44/2001.

CBPI

- 14 Convenția Benelux în materia proprietății intelectuale (mărci și desene sau modele industriale) din 25 februarie 2005, semnată la Haga de Regatul Belgiei, de Marele Ducat al Luxemburgului și de Regatul Țărilor de Jos (denumită în continuare „CBPI”) a intrat în vigoare la 1 septembrie 2006.
- 15 CBPI înlocuiește Legea uniformă a Benelux privind mărcile (denumită în continuare „LBM”) și Legea uniformă a Benelux privind desenele sau modelele industriale (denumită în continuare „LBDM”).
- 16 LBM a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1971 și a fost anexată la Convenția Benelux în materie de mărci de produse din 19 martie 1962, care, la rândul său, era în vigoare de la 1 iulie 1969. Această convenție a fost abrogată de CBPI.

17 Articolul 37 alineatul A din LBM prevedea:

„Cu excepția atribuirii contractuale exprese a competenței judiciare teritoriale, aceasta este determinată, în materia mărcilor, de domiciliul pârâtului sau de locul în care obligația în litigiu a luat naștere, a fost sau trebuie să fie executată. Locul depunerii sau al înregistrării unei mărci nu poate în niciun caz să constituie singurul temei pentru determinarea competenței.

Atunci când criteriile enunțate mai sus sunt insuficiente pentru stabilirea competenței teritoriale, solicitantul poate încredința cauza instanței de la domiciliul său sau de la reședința sa ori, dacă nu are domiciliul sau reședința pe teritoriul Benelux, unei instanțe la alegerea sa, fie din Bruxelles, fie din Haga, fie din Luxemburg.”

18 LBDM a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1975 și a fost anexată la Convenția Benelux în materie de desene sau modele industriale din 25 octombrie 1966, care era în vigoare de la 1 ianuarie 1974. Această convenție a fost de asemenea abrogată de CBPI.

19 Articolul 29 alineatul (1) din LBDM avea un cuprins similar celui al articolului 37 alineatul A din LBM.

20 Convenția Benelux în materie de mărci de produse și Convenția Benelux în materie de desene sau modele industriale nu figurau în lista de la articolul 69 din Regulamentul nr. 44/2001.

21 Potrivit preambulului său, CBPI are ca finalitate, printre altele, să „înlocuiască convențiile, legile uniforme și protocoalele de modificare în materie de mărci și de desene sau modele industriale din Benelux cu o singură convenție care guvernează în același timp, în mod sistematic și transparent, dreptul mărcilor și dreptul desenelor sau modelelor industriale” și să „înlocuiască Oficiul mărcilor din Benelux și Oficiul desenelor sau modelelor industriale din Benelux cu Organizația proprietății intelectuale (mărci, desene sau modele industriale) din Benelux, care își asumă misiunea prin intermediul unor organe de decizie și de executare având competențe proprii și complementare”.

22 Articolul 1.2 din CBPI prevede:

„1. Se înființează Organizația proprietății intelectuale (mărci, desene sau modele industriale) din Benelux [...];

2. Organele Organizației sunt:

a. Comitetul de miniștri [...];

b. Consiliul de administrație [...];

c. Oficiul proprietății intelectuale (mărci și desene sau modele industriale) din Benelux [...].”

23 Articolul 1.5 din CBPI precizează:

„1. Organizația are sediul la Haga.

2. Oficiul are sediul la Haga.

3. Pot fi stabilite anexe ale Oficiului în alte locații.”

24 Articolul 2.2 din CBPI prevede:

„[...] [D]reptul exclusiv asupra mărcii se dobândește prin înregistrarea mărcii, a cărei depunere a fost efectuată pe teritoriul Benelux (depunere în Benelux) sau care rezultă dintr-o înregistrare la Oficiul internațional (depunere internațională).”

25 Potrivit articolului 2.4 *initio* și litera f din CBPI:

„Nu se acordă niciun drept asupra unei mărci prin:

[...]

f. înregistrarea unei mărci a cărei depunere a fost efectuată cu rea-credință, cum ar fi:

1. depunerea efectuată în condițiile cunoașterii sau ale necunoașterii impardonabile a utilizării normale făcute cu bună-credință în ultimii trei ani pe teritoriul Benelux a unei mărci asemănătoare pentru produse sau servicii similare de către un terț care nu și-a exprimat consimțământul;
2. depunerea efectuată în condițiile cunoașterii rezultate din relații directe a utilizării normale făcute de un terț cu bună-credință în ultimii trei ani pe teritoriul Benelux a unei mărci asemănătoare pentru produse sau servicii similare, cu excepția cazului în care există consimțământul acestui terț sau în care cunoașterea menționată nu a avut loc decât ulterior începerii utilizării mărcii pe teritoriul Benelux de către titularul depunerii.”

26 Articolul 2.5 din CBPI prevede:

„1. Depunerea în Benelux a mărcilor este făcută fie la administrațiile naționale, fie la Oficiu, în formele stabilite prin regulamentul de punere în aplicare [...]

[...]

4. Atunci când depunerea este făcută la o administrație națională, aceasta transmite depunerea în Benelux la Oficiu, fie imediat după ce a primit depunerea, fie după ce a constatat că depunerea îndeplinește condițiile cerute.

[...]”

27 Potrivit articolului 2.8 din CBPI:

„1. Fără a aduce atingere aplicării articolelor [referitoare la motivele de refuz pe care le poate invoca Oficiul și la opoziția care poate fi formulată la Oficiu], marca depusă este înregistrată, dacă sunt îndeplinite dispozițiile regulamentulului de punere în aplicare, pentru produsele sau pentru serviciile menționate de persoana care a efectuat depunerea. [...]

2. Dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 2.5, persoana care a efectuat depunerea poate cere Oficiului, în conformitate cu dispozițiile regulamentulului de punere în aplicare, să înregistreze depunerea fără întârziere. Articolele [referitoare la motivele de refuz pe care le poate invoca Oficiul și la opoziția care poate fi formulată la Oficiu] se aplică mărcilor astfel înregistrate, fiind stabilit că Oficiul are competența de a decide radierea înregistrării și că titularul mărcii poate cere în apel menținerea înregistrării.”

28 Articolul 2.10 alineatul 2 din CBPI adaugă că „Oficiul înregistrează depunerile internaționale pentru care a fost cerută extinderea protecției pe teritoriul Benelux”.

29 Articolul 2.28 alineatul 3 din CBPI prevede:

„Atunci când titularul înregistrării anterioare sau terțul menționat la articolul 2.4 litera [...] f este parte în litigiu, orice persoană interesată poate invoca nulitatea:

[...]

b. înregistrării care nu conferă niciun drept asupra mărcii în aplicarea articolului 2.4 litera [...] f; [...] nulitatea care rezultă din articolul 2.4 litera [...] f trebuie să fie invocată în termen de cinci ani începând de la data înregistrării. [...]”

30 Articolul 4.6 din CBPI, intitulat „Competența teritorială”, prevede:

„1. Cu excepția atribuirii contractuale exprese a competenței judiciare teritoriale, aceasta este determinată, în materia mărcilor sau a desenelor sau a modelelor industriale, de domiciliul pârâtului sau de locul în care obligația în litigiu a luat naștere, a fost sau trebuie să fie executată. Locul depunerii sau al înregistrării unei mărci sau a unui desen sau model industrial nu poate în niciun caz să constituie singurul temei pentru determinarea competenței.

2. Atunci când criteriile enunțate mai sus sunt insuficiente pentru stabilirea competenței teritoriale, solicitantul poate încredința cauza instanței de la domiciliul său sau de la reședința sa ori, dacă nu are domiciliul sau reședința pe teritoriul Benelux, unei instanțe la alegerea sa, fie din Bruxelles, fie din Haga, fie din Luxemburg.

3. Instanțele aplică din oficiu normele definite la paragrafele 1 și 2 și își constată în mod expres competența.

[...]”

31 CBPI nu figurează în lista la care se referă articolul 69 din Regulamentul nr. 1215/2012.

Litigiul principal și întrebările preliminare

32 Brite Strike Technologies SA este o societate cu sediul în Luxemburg, care face parte din rețeaua de distribuție de produse de iluminat tactic produse de societatea americană Brite Strike Technologies Inc.

33 La 4 februarie 2010, Brite Strike Technologies SA a depus semnul verbal „Brite Strike” în vederea înregistrării sale ca marcă Benelux.

34 Oficiul proprietății intelectuale (mărci și desene sau modele industriale) din Benelux, cu sediul la Haga (Țările de Jos), a efectuat această înregistrare.

35 La 21 septembrie 2012, Brite Strike Technologies Inc. a introdus o acțiune la rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) împotriva Brite Strike Technologies SA, prin care solicită anularea mărcii menționate, în aplicarea articolelor 2.4 și 2.28 din CBPI.

36 Prin obținerea înregistrării mărcii în discuție, Brite Strike Technologies SA ar fi acționat cu rea-credință. Cunoscând că semnul verbal „Brite Strike” era utilizat de Brite Strike Technologies Inc. în statele din Benelux, Brite Strike Technologies SA ar fi obținut înregistrarea acestui semn ca marcă Benelux cu singurul scop de a dobândi un drept exclusiv de utilizare a acestui semn și de a împiedica astfel societatea Brite Strike Technologies Inc. să continue să utilizeze ea însăși semnul menționat în Benelux.

- 37 Brite Strike Technologies SA a invocat o excepție de necompetență. În opinia sa, acțiunea ar fi trebuit să fie introdusă la Luxemburg, iar nu la Haga.
- 38 Rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) constată că, dacă s-ar aplica norma de competență prevăzută la articolul 4.6 din CBPI, ar rezulta că el este necompetent pentru a judeca acest litigiu. Dacă, în schimb, ar prevala norma de competență prevăzută la articolul 22 punctul 4 din Regulamentul nr. 44/2001, el ar putea fi competent.
- 39 Prin urmare, ar trebui să se examineze relația dintre Regulamentul nr. 44/2001 și CBPI.
- 40 În această privință, rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) citează o hotărâre a Gerechtshof Den Haag (Curtea de Apel din Haga) din 26 noiembrie 2013. La punctele 28-34 din această hotărâre, instanța menționată a considerat că, având în vedere că CBPI a fost încheiată după intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 44/2001, norma de competență prevăzută la articolul 22 punctul 4 din acest regulament prevalează.
- 41 Problema relației dintre Regulamentul nr. 44/2001 și CBPI, apreciază însă rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga), trebuie să fie înaintată Curții.
- 42 În aceste condiții, rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) CBPI [pentru motivele indicate la punctele 28-34 din hotărârea Gerechtshof Den Haag (Curtea de Apel din Haga) din 26 noiembrie 2013 sau pentru alte motive] trebuie considerată o convenție ulterioară, astfel încât articolul 4.6 din aceasta nu poate fi considerat o normă specială, în sensul articolului 71 din [Regulamentul nr. 44/2001]?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- 2) Din articolul 22 punctul 4 din [Regulamentul nr. 44/2001] reiese că atât instanța belgiană, cât și cea olandeză și cea luxemburgheză au competență internațională pentru soluționarea litigiului?
- 3) În cazul unui răspuns negativ [la cea de a doua întrebare], într-o cauză precum prezenta, cum trebuie să se determine dacă competența internațională revine instanței belgiene, celei olandeze sau celei luxemburghize? Pentru a determina astfel (mai precis) competența internațională, poate fi aplicat (totuși) articolul 4.6 din CBPI?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 43 Trebuie să se constate, de la bun început, că un litigiu precum cel dintre Brite Strike Technologies Inc. și Brite Strike Technologies SA poate intra atât în domeniul de aplicare al CBPI, cât și în cel al Regulamentului nr. 44/2001.
- 44 Astfel, pe de o parte, acest litigiu se referă la validitatea înregistrării unei mărci Benelux și, după cum reiese din decizia de trimitere, va trebui să fie soluționat în temeiul articolelor 2.4 și 2.28 din CBPI.
- 45 Pe de altă parte, din includerea „înregistr[ării] sau [a] valabilit[ății] [...] mărcilor, a desenelor și a modelelor industriale [...]” în capitolul II secțiunea 6 din Regulamentul nr. 44/2001 decurge în mod necesar că validitatea înregistrării mărcilor face parte din „mater[ia] civilă și comercială” menționată la articolul 1 alineatul (1) din acest regulament.

- 46 Întrucât norma de competență judiciară enunțată la articolul 22 punctul 4 din Regulamentul nr. 44/2001 nu poate fi conciliată cu norma de competență judiciară expres prevăzută la articolul 4.6 din CBPI pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux, este necesar să se stabilească care dintre aceste două dispoziții este aplicabilă.
- 47 Acesta este contextul în care, prin intermediul primei întrebări formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că se opune ca norma de competență judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux, prevăzută la articolul 4.6 din CBPI, să fie aplicată acestor litigii.
- 48 Articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 făcea parte din capitolul VII al acestuia, intitulat „Relațiile cu alte instrumente”, și prevedea la alineatul (1) că acest regulament „nu aduce atingere convențiilor la care statele membre sunt parte și care reglementează competența, recunoașterea sau executarea hotărârilor în anumite chestiuni speciale”.
- 49 În pofida utilizării expresiei „convenții[e] la care statele membre sunt parte”, care sugerează că numai convențiile încheiate de toate statele membre intrau sub incidența articolului 71 menționat, din modul de redactare a alineatului (2) litera (a) al acestuia reiese fără ambiguitate că printre convențiile avute în vedere se numărau și cele care nu fuseseră încheiate decât de anumite state membre.
- 50 Pe de altă parte, din interpretarea coroborată a articolelor 69 și 71 din Regulamentul nr. 44/2001 reiese că acest din urmă articol, al cărui mod de redactare foarte general tocmai a fost amintit, nu trebuie să fie interpretat în sensul că nu s-ar aplica în cazul convențiilor dintre mai multe state membre decât cu condiția ca una sau mai multe țări terțe să fie de asemenea părți la astfel de convenții.
- 51 Deși rezultă că relația dintre normele de competență judiciară prevăzute de Regulamentul nr. 44/2001 și cele cuprinse în anumite convenții era guvernată în favoarea acestor convenții de articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001, această dispoziție nu le dădea totuși posibilitatea statelor membre să introducă, prin încheierea unor noi convenții sau prin modificarea convențiilor deja în vigoare, norme care ar avea prioritate față de cele ale acestui regulament (Hotărârea din 4 mai 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, punctul 38).
- 52 În acest context, trebuie amintit că articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 a înlocuit articolul 57 din Convenția de la Bruxelles din 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3) care, în ceea ce privește convențiile privind anumite chestiuni speciale, a făcut trimitere la convențiile la care statele contractante „sunt sau vor fi” parte. Prin utilizarea termenilor „sau vor fi”, articolul 57 menționat preciza că normele din Convenția de la Bruxelles nu se opuneau aplicării unor norme diferite la care statele ar subscrie, în viitor, prin încheierea de convenții speciale. Acești termeni nu au fost reluați în articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 (Hotărârea din 4 mai 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, punctele 37 și 38).
- 53 Limitarea domeniului de aplicare a articolului 71 din Regulamentul nr. 44/2001, amintită la punctul 51 din prezenta hotărâre, reflectă jurisprudența constantă potrivit căreia, pe măsura instituirii unor norme comune, statele membre nu mai au dreptul să încheie acorduri internaționale care aduc atingere acestor norme (Hotărârea din 4 mai 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, punctul 38).
- 54 Această limitare este valabilă și în ceea ce privește încheierea de către statele membre a unor acorduri între ele. Astfel, având în vedere supremația de care se bucură în general dreptul Uniunii față de convențiile încheiate între statele membre (a se vedea în special Hotărârea din 27 septembrie 1988, Matteucci, 235/87, EU:C:1988:460, punctul 22 și jurisprudența citată), încheierea între statele membre a unor convenții care afectează norme comune ale Uniunii este în principiu interzisă.

- 55 În speță, trebuie să se examineze dacă CBPI este afectată de această limitare, ceea ce ar avea drept consecință neautorizarea de către articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 a aplicării articolului 4.6 din CBPI în detrimentul articolului 22 punctul 4 din acest regulament.
- 56 În cadrul acestei examinări, este necesar să se țină seama de faptul că CBPI este un acord încheiat între Regatul Belgiei, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos în cadrul uniunii lor regionale, Benelux. Prin urmare, articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în lumina articolului 350 TFUE, care dispune că dreptul Uniunii nu împiedică existența și realizarea uniunii regionale amintite, în măsura în care obiectivele urmărite de aceasta nu sunt atinse prin aplicarea dreptului Uniunii.
- 57 După cum a precizat deja Curtea, această prevedere permite Regatului Belgiei, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos să mențină în vigoare, prin derogare de la normele Uniunii, normele care se aplică în cadrul uniunii lor regionale, în măsura în care această uniune regională este mai avansată în ceea ce privește funcționarea pieței interne (a se vedea, în ceea ce privește articolul 233 CEE, al cărui text a fost reluat la articolul 306 CE și ulterior la articolul 350 TFUE, Hotărârea din 16 mai 1984, Pakvries, 105/83, EU:C:1984:178, punctul 11, și Hotărârea din 2 iulie 1996, Comisia/Luxemburg, C-473/93, EU:C:1996:263, punctul 42). Pentru ca o asemenea derogare să fie justificată, ea trebuie să fie, în plus, indispensabilă bunei funcționări a regimului Benelux (Hotărârea din 11 august 1995, Roders și alții, C-367/93-C-377/93, EU:C:1995:261, punctul 25, precum și punctul 40).
- 58 În ceea ce privește prima dintre aceste cerințe, trebuie amintit că funcționarea pieței interne în materia mărcilor, a desenelor și a modelelor industriale implică – în paralel cu regimul Uniunii privind titlurile cu efect unitar guvernat de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 (JO 2015, L 341, p. 21), precum și de Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70) – armonizarea parțială a normelor statelor membre privind mărcile, desenele și modelele industriale, realizată prin Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25) și prin Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale (JO 1998, L 289, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 24, p. 106).
- 59 În cadrul Benelux, mărcile, desenele și modelele industriale ale celor trei state membre în cauză au fost înlocuite de titlurile cu efect unitar. Acest regim, care există în paralel cu cel aferent titlurilor cu efect unitar ale Uniunii, este mai avansat decât armonizarea parțială realizată prin Directiva 2008/95 și prin Directiva 98/71, pe care o include. Astfel, mărcile, desenele și modelele industriale Benelux sunt supuse unei reglementări uniforme în întregime, care cuprinde norme instituționale și procedurale comune. Printre acestea din urmă se numără articolul 4.6 din CBPI.
- 60 În ceea ce privește cea de a doua cerință amintită la punctul 57 din prezenta hotărâre, pentru a fi justificată în raport cu articolul 350 TFUE, orice derogare trebuie să fie indispensabilă pentru buna funcționare a regimului Benelux în discuție, având în vedere finalitatea articolului 350 TFUE, care este aceea de a se evita ca aplicarea dreptului Uniunii să aibă ca efect dezintegrarea Beneluxului sau împiedicarea dezvoltării sale (Hotărârea din 16 mai 1984, Pakvries, 105/83, EU:C:1984:178, punctul 11, și Hotărârea din 2 iulie 1996, Comisia/Luxemburg, C-473/93, EU:C:1996:263, punctul 42).
- 61 În ceea ce privește articolul 4.6 din CBPI, este necesar să se arate că norma de drept al Uniunii de la care derogă această prevedere este cea referitoare la competența judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele sau modelele industriale cuprinsă la articolul 22 punctul 4 din Regulamentul

nr. 44/2001 și, de la 10 ianuarie 2015, la articolul 24 punctul 4 din Regulamentul nr. 1215/2012. Această normă a Uniunii stabilește drept criteriu al competenței judiciare locul unde se păstrează registrul (Hotărârea din 13 iulie 2006, GAT, C-4/03, EU:C:2006:457, punctul 22).

- 62 În acest sens, este necesar să se observe că, în cazul litigiilor referitoare la mărcile Uniunii Europene, și legiuitorul Uniunii a derogat, conform articolului 67 din Regulamentul nr. 44/2001, de la aceeași normă de competență judiciară, prevăzând la articolul 97 din Regulamentul nr. 207/2009 o normă diferită de competență judiciară, care este întemeiată în special pe domiciliul pârâtului și garantează astfel că în fiecare stat membru instanțele pot fi sesizate cu soluționarea unor litigii referitoare la mărcile Uniunii Europene. Această normă previne concentrarea litigiilor amintite la instanțele din Regatul Spaniei, statul membru pe teritoriul căruia se centralizează depunerile și înregistrările și se păstrează registrul.
- 63 Ținând seama de faptul că mărcile, desenele și modelele industriale Benelux intră sub incidența unui regim avansat în cele trei state membre în cauză, de structura jurisdicțională stabilită de Benelux, întemeiată pe un sistem descentralizat care cuprinde un mecanism de trimiteri preliminare la Curtea de Justiție din Benelux, și de caracterul multilingv al acestei uniuni regionale, regula codificată la articolul 4.6 din CBPI – care este întemeiată în special pe domiciliul pârâtului și garantează astfel că litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux pot fi soluționate, după caz, de o instanță belgiană, luxemburgheză sau neerlandeză, în loc să fie concentrate, în temeiul articolului 22 punctul 4 din Regulamentul nr. 44/2001 și ulterior al articolului 24 punctul 4 din Regulamentul nr. 1215/2012, la instanțele neerlandeze de la locul unde se centralizează depunerile și înregistrările și se păstrează registrul – poate, după cum a arătat avocatul general la punctul 41 din concluzii și prin analogie cu cele constatate de legiuitorul Uniunii în ceea ce privește competența judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile Uniunii Europene, să fie considerată indispensabilă pentru buna funcționare a regimului mărcilor, a desenelor și a modelelor industriale Benelux.
- 64 În consecință, articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001, interpretat în lumina articolului 350 TFUE, nu împiedică Regatul Belgiei, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos să păstreze în vigoare, prin derogare de la articolul 22 punctul 4 din Regulamentul nr. 44/2001 și de la articolul 24 punctul 4 din Regulamentul nr. 2015/2012, norma de competență judiciară pentru litigiile referitoare la mărci, desene sau modele industriale Benelux pe care au instituit-o la articolul 37 alineatul A din LBM și la articolul 29 alineatul 1 din LBDM, iar ulterior au confirmat-o la articolul 4.6 din CBPI.
- 65 În ceea ce privește jurisprudența Curții potrivit căreia aplicarea unei convenții prin derogare de la o normă instituită de Uniune în materia competenței judiciare, a recunoașterii și a executării nu poate să aducă atingere principiilor pe care se întemeiază cooperarea judiciară în materie civilă și comercială în cadrul Uniunii, precum principiile, evocate cu privire la competența judiciară în considerentele (11) și (12) ale Regulamentului nr. 44/2001, ale securității juridice pentru justițiabili și al bunei administrări a justiției (a se vedea în special Hotărârea din 4 mai 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, punctul 49, și Hotărârea din 19 decembrie 2013, Nipponkoa Insurance, C-452/12, EU:C:2013:858, punctul 36), este necesar să se considere că o prevedere precum articolul 4.6 din CBPI, care se întemeiază pe competența de principiu a instanței de la domiciliul pârâtului, alături de alte instanțe care prezintă o legătură strânsă cu obiectul litigiului, respectă principiile enunțate în considerentele (11) și (12) menționate.
- 66 Având în vedere toate considerațiile ce precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare adresată că articolul 71 din Regulamentul nr. 44/2001, interpretat în lumina articolului 350 TFUE, nu se opune ca norma de competență judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux, prevăzută la articolul 4.6 din CBPI, să fie aplicată acestor litigii.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 67 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare și inaplicabilitatea articolului 22 punctul 4 din Regulamentul nr. 44/2001 care decurge din acesta, nu este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 68 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, interpretat în lumina articolului 350 TFUE, nu se opune ca norma de competență judiciară pentru litigiile referitoare la mărcile, desenele și modelele industriale Benelux, prevăzută la articolul 4.6 din Convenția Benelux în materia proprietății intelectuale (mărci și desene sau modele industriale) din 25 februarie 2005, semnată la Haga de Regatul Belgiei, de Marele Ducat al Luxemburgului și de Regatul Țărilor de Jos, să fie aplicată acestor litigii.

Semnături